

Pionerer rundt om i verden

Amerikansk Samoa

“Gud sa ja!”

Leva 'aia Levao slet med alvorlige helseproblemer. I 2015 utviklet hun byller på øynene. Byllene ble helbredet etter at misjonærene ga henne en prestedømsvelsignelse. De begynte å lese Mormons bok sammen med henne

Noen i det lille øysamfunnet likte ikke at Levao vurderte å skifte religion. De gjorde narr av hennes anstrengelser og fornedret henne. Likevel var hun fast bestemt, og snart ble hun døpt. Hennes mann Tui og hennes tre barn fulgte henne snart inn i troen, og Levao virket senere som Hjelpeforeningens president i sin gren. Andre som ble påvirket av hennes eksempel på hengivenhet, kalte henne “Kirkens hjerte i Olosega”.

Sør-Korea

“Jeg skal aldri mer være virkelig kald”

Choi Dong Sull var en presbyteriansk prest som mente det var hans ansvar å beskytte medlemmer av hans menighet mot Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han begynte imidlertid å møte misjonærene, og han fikk klarhet i doktrinære spørsmål som hadde plaget ham. Han visste at hans nye overbevisning ville kreve en karriereendring og sette hans forhold til faren på prøve. Faren var nemlig formann i den presbyterianske kirken i Korea på den tiden.

Dong Sull valgte å bli døpt i Han-elven. “Jeg ønsket at dåpen min skulle være en opplevelse så lik Jesu Kristi dåp som mulig,” forklarte han. En tåkete morgen den 5. september 1981 var vannet i Han-elven kaldt, men da han kom opp av vannet, beskrev Dong Sull en indre varme. “Nå tilhører jeg Guds sanne kirke”, sa han. “Jeg skal aldri mer være virkelig kald.” To uker senere ble hans hustru og to sønner også døpt – denne gangen i et varmt møtehus. Livet ble ikke lettere for Dong Sull og hans familie av at de sluttet seg til Kirken, men det åpnet for helt nye velsignelser. “Forfølgelsene og lidelsene ... etter min dåp er mer enn jeg er i stand til å beskrive”, sa Dong Sull. “Vi mistet mye i prosessen [med å slutte oss til Kirken], men samtidig har vi fått mer enn vi noensinne kunne ha drømt om.”

Elfenbenskysten

“Livets og lykkens dører”

Lydie Zebo Bahie var det siste barnet i sin familie som bodde hjemme da begge foreldrene døde. Tapet ga henne en alvorlig depresjon. Nevøen hennes, Faet Nadege, presenterte henne for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Da hun gikk i kirken for første gang, følte Lydie stor kjærlighet fra søstrene i Hjelpeforeningens og Unge kvinners organisasjoner. Selv om hun hadde sluttet å lese da hun ble deprimeret, klarte hun på nytt å konsentrere seg da hun studerte Mormons bok. Hun ble døpt 18. november 1995.

Ikke lenge etter dåpen fikk hun anledning til å gjengjelde kjærligheten som hadde blitt vist henne, ved å tjene i Hjelpeforeningens og Unge kvinners organisasjoner. Hun tjente også som grensmisjonær og inviterte andre til å oppdage det samme fellesskapet og den freden hun selv nylig hadde funnet. “Alle disse kallene styrket meg og hjalp meg å gjøre fremskritt, både åndelig og mentalt”, sa Lydie.

Lydie ble en av de første søstermisjonærene som virket i Kongo Kinshasa misjon.